

Arrest

nr. 100 643 van 9 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 januari 2013 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. COEN, die *loco* advocaat HERBOTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Burtibang (Baglung district, Nepal). Uw familie is aanhanger van de monarchistische Rastryia Prajatantra Party-Nepal (RPP-N). Als gevolg hiervan kent uw familie sinds 2058 (Nepalese kalender, dit is 2001/2002 in de Gregoriaanse kalender) problemen met Maobadi. Maobadi bedreigden uw vader en vroegen hem donaties. Uw familie werd door Maobadi in het verleden gehinderd te gaan stemmen

tijdens verkiezingen. Uw broer Jal Bahadur Bhandari was secretaris van een monarchistische studentenorganisatie. Op 15/10/2064 (29.01.2008) vond er een programma plaats van deze studentenorganisatie waarbij de activiteiten van Maobadi werden aangeklaagd. Maobadi vielen aan tijdens het programma. Tijdens deze aanval werd uw broer doodgeschoten. Op 5/5/2065 (21.8.2008) werd u lid van de Rastriya Pragatantric Vidyarthi Sangthan Nepal, de studentenvleugel van de RPP-N. U nam sindsdien deel aan hun programma's, sprak met de voorzitter en hield toespraken. Op 15/10/2066 (29.1.2010) herdacht uw studentenorganisatie onder uw leiding de dood van uw broer. Deze herdenking werd onderbroken door Maoïstische studenten die jullie aanvielen. Aan beide kanten vielen gewonden. Maoïsten hadden het op u gemunt, aangezien u de herdenking leidde. Als gevolg hiervan durfde u niet naar huis gaan en trok u diezelfde dag nog naar Kathmandu. Ondertussen zochten Maobadi-studenten u thuis in Burtibang. Enkele dagen later keerde u van Kathmandu terug naar Burtibang. Op 25/10/2066 (8.2.2010) hield de studentenvereniging opnieuw een programma waar u en anderen toespraken hielden. Wederom vielen Maoïsten jullie aan. U raakte gewond. Niettegenstaande u ongewapend was, werd u beschuldigd geschoten te hebben en Maoïsten verwond te hebben. Uit schrik trok u die dag opnieuw naar Kathmandu waar u uw studies wilde verder zetten. Maobadi zochten u thuis waarbij uw familie onder druk werd gezet om u naar huis te laten komen. Uw vader werd hierbij mishandeld. Er werd hem gezegd voor de verzorging van de gewonde Maoïsten te moeten betalen. Uw vader verwittigde de politie die zei de zaak te zullen onderzoeken en u te beschermen. De politie stelde dat u tijdens de aanval niet geschoten had en dat u dus onschuldig bent. De dag na de aanval werd u, in een verklaring van de Maoïsten, beschuldigd studenten verwond te hebben. Maoïsten stelden dat u uitgesloten moest worden van de campus. Op de campus waar u studeerde in Kathmandu waren veel studenten uit Burtibang. Studenten vroegen u wat er gebeurd was in Burtibang en of u wat te maken had met de schietpartij daar. Ondertussen had de studentenvleugel van de Maoïsten de studentenverkiezingen gewonnen. U vreesde doorheen dit alles dat uw omgeving te weten zou komen wat er in Burtibang is gebeurd. U werd op de campus meermaals door studenten gevolgd die u vragen stelden over Burtibang. U kreeg 200 tot 300 anonieme dreig telefoons waarbij u vragen werden gesteld over Burtibang en over uw ouders. Hierbij werd eveneens verwezen naar uw overleden broer. Eén à twee dagen voor uw vertrek naar India op 30/3/2067 (17.4.2010) zag u onbekenden de muur van het wooncomplex waar u uw studentenkamer heeft, beklimmen en naar u toe komen. U begreep dat het Maobadi waren en vluchtte naar Butwal waar u uw neef over alles inlichtte. Op 30/3/2067 (14.7.2010) verliet u Nepal en trok u naar India waar u op 1/4/2067 (17.7.2010) aankwam. Op 1/5/2067 (17.8.2010) vloog u, in het bezit van een paspoort geregeld door uw smokkelaar, van India naar Frankrijk. Op 18 augustus 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw rijbewijs; uw lidkaart bij de studentenvleugel van de RPP-N; meerdere documenten betreffende uw scholing (oa uw diploma, een puntenlijst, een betalingsbewijs, uw studentenkaart); een brief van het Village Development Committee (VDC) dd. 2/11/2066 (14.2.2010) betreffende de problemen die uw familie in het verleden heeft gekend en betreffende de gebeurtenissen van 25/10/2066 (8.2.2010); een persverklaring van de Maobadi dd. 26/10/2066 (9.2.2010) volgens welke u en uw studentenorganisatie Maoïstische studenten geregeld aanvallen en waarin jullie worden aangeraden van houding te veranderen, zo niet zouden er beperkingen worden opgelegd aan het houden van toespraken en aan het uitbreiden van de vereniging; een aangifte bij de politie dd. 27/10/2066 (10.2.2011) betreffende de aanval op 25/10/2066 (8.2.2010) en met de vraag om bescherming; het antwoord van de politie dd. 3/11/2066 (15.2.2010) op deze aangifte waaruit blijkt dat de politie een onderzoek zal starten; een brief van de Nishibuji Janata Campus betreffende de feiten van 15/10/2064 (29.1.2008) en 25/10/2066 (8.2.2010) en waarin wordt vermeld dat u geen veiligheid kan verzekerd worden op de campus; en een dreigbrief van de Maobadi dd. 2/11/2066 (14.2.2010).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde reisroute en de daarbij gebruikte documenten.

U verklaarde met een smokkelaar van India naar Frankrijk gereisd te zijn met een paspoort dat geregeld was door uw smokkelaar. Met uitzondering van het feit dat uw eigen voornaam vermeld stond in het paspoort en dat het paspoort uw foto bevatte, kon u echter geen informatie geven omtrent de inhoud van het paspoort. Zo bent u niet op de hoogte welke familienaam u droeg volgens het paspoort,

welk adres erin vermeld stond, noch waar en wanneer u volgens het paspoort zou geboren zijn (CGVS, p. 5). U wist dat het paspoort een visum bevatte, maar kon niet aangeven wat voor visum en van welk land dat visum was (CGVS, p.5). U kon zelf niet zeggen van welk land het paspoort was (CGVS, p.11). Gelet op het grote risico dat u zou gelopen hebben om door het luchthavenpersoneel in zowel India als in Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u bovendien dat u volgens het paspoort waarmee u reisde een andere naam had, maar dat u niet wist welke naam. U wist toen evenmin of er een visum in het paspoort stond (DVZ, vraag 33). Bij confrontatie stelde u enkel dat u nerveus was en zich niet alles kon herinneren (CGVS, p.6). Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagetickets). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielaanvraag in het algemeen.

U stelt problemen te hebben in Nepal als gevolg van het feit dat u en uw familie politiek actief zijn binnen de RPP-N (CGVS, pg. 12 en 22).

Er dient echter te worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden politiek profiel. Zo wist u niet wanneer en hoe de RPP-N ontstaan is (CGVS, p.19). Toen in dit licht gevraagd werd naar het verschil tussen RPP en RPP-N, herkende u de RPP niet als de moederpartij waaruit de RPP-N is ontstaan (CGVS, p. 19). U stelde dat met uitzondering van Kamal Thapa, de RPP-N nooit een andere nationale voorzitter heeft gehad (CGVS, p.19). Rabindra Nath Sharma herkende u niet als de nationale voorzitter van de RPP-N in de periode oktober 2006 – maart 2008 (CGVS, p.21). Gevraagd naar de houding van de RPP-N ten opzichte van de monarchie tijdens de parlementsverkiezingen van 2008 (of de partij al dan niet ruimte liet voor debat over de monarchie) stelde u dat de RPP-N meende dat de koning ook na de verkiezingen aangesteld diende te blijven (CGVS, p. 20). Uit informatie blijkt echter dat de partij wel de mogelijkheid openhield voor een eventuele afschaffing van de monarchie. De partij stelde dat via een referendum beslist diende te worden. Bovendien meende u dat Kamal Thapa tijdens deze parlementsverkiezingen tegen een mogelijke samenwerking met de Maoïsten was (CGVS, p.20). Informatie stelt echter dat Thapa net voor de verkiezingen liet weten dat een alliantie met Maoïsten mogelijk moest zijn. Hoewel u wist dat uw partij vier zetels won bij de parlementsverkiezingen van 2008, was u niet in staat de namen te noemen van de vier partijleden die deze zetels zouden opnemen (CGVS, p. 20). U, als lid van een monarchistische studentenorganisatie, situeerde bovendien de oprichting van de republiek (en dus de afschaffing van de monarchie) verkeerdelijk in de periode eind 2063 (maart-april 2007); een exacte datum kende u niet (CGVS, p.21). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de monarchie pas werd afgeschaft op 15/02/2065 (28 mei 2008) door de Grondwetgevende Vergadering, na de voor Nepal belangrijke verkiezingen op 10 april 2008. Niettegenstaande u pas sinds 5/5/2065 (21.8.2008) lid bent van de studentenvleugel van de RPP-N, kan er wel degelijk van u verwacht worden over dergelijke elementaire kennis over de recente (ontstaans)geschiedenis van de partij waaraan uw studentenvleugel is geaffilieerd te beschikken.

Gelet op voorgaande kan geen geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden politiek profiel en dus evenmin aan de problemen die u als gevolg hiervan zou gekend hebben.

Voor de volledigheid dient gewezen te worden op de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

U heeft hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal zou kunnen vestigen om de problemen met Maobadi te ontlopen. Uw verklaring dat aangezien u in Kathmandu niet veilig was, u daarom nergens in Nepal veilig zal zijn, is ontoereikend. (CGVS, p. 18). Het is een loutere veronderstelling die niet op enig objectief gegeven gestoeld is. Deze hypothese strookt bovendien niet met de informatie waar hierboven reeds naar werd verwezen en waaruit blijkt dat er geen sprake meer is van gerichte vervolging van (ex-) royalisten in Nepal.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw rijbewijs, diploma, puntenlijst, schoolattest, rekening van de campus en studentenkaarten bevestigen louter uw identiteitsgegevens en scholing, welke geenszins in twijfel worden getrokken. Wat betreft uw overige documenten, i.e. de brieven van de VDC, Maobadi, politie en campus en de lidkaart van de studenten vleugel van de RPP-N, dient vastgesteld te worden dat om bewijskrachtig te zijn een document ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat er een grote beschikbaarheid is van valse documenten en dat eender welk document kan gekocht worden. Dat er weinig bewijswaarde aan uw documenten kan toegekend worden blijkt bovendien uit volgende vaststellingen. Wat betreft de brief van de VDC dient vastgesteld te worden dat hoewel u pas op 30/3/2067 (17.4.2010) Nepal verliet, deze brief - welke is opgesteld op 2/11/2066 (14.2.2010) – reeds gewag maakt van het feit dat u Nepal had verlaten. Opvallend is verder dat de persverklaring van de Maoïsten dd. 26/10/2066 (9.2.2010), dit is de dag na de aanval waarbij u door Maoïsten beschuldigd werd van het beschieten van studenten, geen enkele melding maakt van deze aanval en concrete beschuldiging. Wat betreft de aangifte bij de politie dd. 27/10/2066 (10.2.2010) dient opgemerkt te worden dat hoewel u stelde dat uw vader de aangifte heeft gedaan (CGVS, p.14-15), de aangifte wel door u ondertekend is. Ook het antwoord van de politie dd. 3/11/2066 (15.2.2010) op deze aangifte stelt dat u de feiten heeft aangegeven. Gelet op bovenstaande vaststellingen zijn uw documenten niet van aard uw geloofwaardigheid te herstellen.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker betwist dat zijn reisroute niet aannemelijk is en stelt dat wat de huidige situatie in Nepal betreft het voor de royalisten in Nepal gevaarlijk blijft ongeacht wat INSEC ook moge beweren.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het ontkennen van twee motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS